

HOLLANTS, Betsy (eigenlijk Elisabeth) M.H. (Turnhout 27 januari 1905 – Cuernavaca 9 juni 1996).

Verbleef als kind van 1914 tot 1918 in Tilburg (Nederland), daarna in Antwerpen. Hollants behaalde in 1924 het diploma van regentaat Germaanse talen en werd in 1926 secretaresse van professor **Gustaaf Sap**. Eind de jaren 1920 leerde zij de kunstenaar **Eugene Yoors** en de vredesactiviste **Magda Peeters** kennen. In 1930 werd zij redactrice bij *De Morgenpost*, de Antwerpse editie van *De Standaard*. In 1932 werd zij opnieuw secretaresse van Sap, ondertussen eigenaar van genoemde kranten en toen minister, maar een jaar later keerde ze reeds terug naar *De Morgenpost*. Zij schreef eerst artikelen over kunst en de Antwerpse actualiteit. Later spitste zij zich meer toe op politieke en maatschappelijke problemen, onder meer nazisme en antisemitisme, en de Basken. In 1936 richtte zij samen met professor **Camille van Deyck** het Katholiek Bureau voor Israël op, dat de verstandhouding tussen joden en christenen moest bevorderen. Zij was ook goed bevriend met **Camille Huysmans**.

In mei 1940 verliet Hollants de redactie van *De Morgenpost*. Van oktober 1940 tot januari 1942 leidde zij het weekblad *Vandaag*. Zij was lid van het verzet, en werkte onder meer samen met Jan Yoors, Van Deyck en **Jef van Bilsen**. Zij hielp talloze joden onderduiken en was na de oorlog een van de eersten die hiervoor door de Raad der Joodse Verenigingen van België werd gehuldigd.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Hollants op vraag van **Tony Herbert** hoofdredactrice van *De Nieuwe Standaard* (september 1944-1946). Ze werd aldus de eerste vrouw die als hoofdredacteur een Vlaamse dagbladredactie leidde. Daarnaast was ze hoofdredactrice van het vrouwenblad *Penelope* (1945-1946). In 1946 nam ze ontslag. Hollants ging niet akkoord met Herberts ideeën over buitenlandse politiek en met het gevoerde zakelijke beleid. Ze ging in New York werken, waar ze de public relations van een Amerikaanse firma verzorgde, een tijdlang in dienst was van de Verenigde Naties en correspondentie was voor het **Nationaal Instituut voor Radio-omroep**. Van 1949 tot eind jaren 1950 deed zij aan lekenapostolaat, onder meer in Dilia (New Mexico). In 1960 volgde zij **Ivan Illich** naar Cuernavaca (Mexico), waar zij tot vlak voor haar dood actief bleef in verenigingen die vanuit links-christelijke inspiratie de rechten verdedigden van de Indio's, de vrouwen en de bejaarden van Latijns-Amerika.

WERKEN: Artikelen in *De Morgenpost*; *Vandaag*; *Penelope*; *De Nieuwe Standaard*; – vertaling van Wilhelm Solzbacher, *Rome en de afgoden van onzen tijd: Pius XI als verdediger der menselijke persoonlijkheid*, 1940; – 'Kiekjes en krabbels', in *Gedenkboek Gustaaf Sap, 1886-1940*, 1941, p. 83-87; – *Social action and welfare in Belgium*, 1950.

LITERATUUR: M. Gijsen, 'Marnix Gijsen kent Betsy Hollants', in *Het Laatste Nieuws* (1 april 1969); – id., 'Prof. Nico

Gunzburg over Betsie Hollants', in *Belgisch Israëlietisch Weekblad* (23 mei 1969); – G. Durnez, 'Er is zoveel te doen in de wereld. Betsy Hollants blikt terug', in *De Standaard* (24-25 november 1984); – id., *De Standaard: het levensverhaal van een Vlaamse krant*, 2 dln., 1985-1993; – P. Bosteels, 'Betsie Hollants: "Tussen man en vrouw kan echte vriendschap bestaan"', in *Knack Weekend* (27 november 1985), p. 14-20; – L. Saerens, 'Het Katholiek Bureau voor Israël (1936-1938)', in *Onze Alma Mater*, nr. 1 (1986), p. 67-89; – T. Stuckens, 'Leven en sterven in Cuernavaca', in *De Standaard* (15-16 juni 1996), p. 41.

JAN VAN IMPE